

การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

A Study of English Language Learning Strategies Used by the 1st Year Undergraduate Students at Thepsatri Rajabhat University

สาธิตา สังข์พงษ์*
Sathita Sangpong

Received: January 25, 2021 Revised: April 24, 2021 Accepted: May 17, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 63 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน และนักศึกษสาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานิติศาสตร์และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณากลยุทธ์เป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า มีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์แก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึก ตามลำดับ และความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระหว่างสาขาวิชาภาษาอังกฤษ กับสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในภาพรวมพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชานิติศาสตร์ มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา, กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Abstract

This study aimed to: 1) study the use of English language learning strategies by undergraduate students at Thepsatri Rajabhat University and 2) compare the differences between the English language learning strategies used by English major students and Communication Arts students. The sample for the study was 63 students who enrolled in the second semester of 2019, including 35 English major students and 28 Communication Arts students at Thepsatri Rajabhat University, by using the purposive sampling method. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire. The statistics used in the data analysis were frequency, mean, standard deviation, and t-test (Independent Samples).

The findings revealed that the first-year undergraduate students majoring in English and Communication Arts employed all English language learning strategies at a medium level. Following an analysis of each strategy, metacognitive strategies were found to be the most often used, followed by cognitive strategies, social strategies, memory strategies, compensation strategies, and affective strategies, respectively. Furthermore, an overall comparison of English language learning strategies used by English majors and Communication Arts students indicated no significant difference between the two groups of students.

Keywords: Language Learning Strategies, English Language Learning Strategies, Undergraduate Students

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และมีวิทยาการใหม่เกิดขึ้น ตลอดจนมีการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น เราสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้เราสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และในการรับข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จึงต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในระบบการศึกษาไทยจึงมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาซึ่งเป็นกลไกหลักและสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศให้ทันต่อเทคโนโลยี ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความจำเป็นมากที่สุดที่จะต้องได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน มีผลงานวิจัยจำนวนมากพยายามศึกษาหาเหตุของระดับทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยที่อยู่ในระดับต่ำ (Kunasaraphan, 2015, p.1857) และมีผลการศึกษาระบุว่าการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้น ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา มักมีการนำไปใช้กลยุทธ์การเรียนที่แตกต่างในการเรียนรู้ภาษา และใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเอง (Naiman, Frohlich & Todesco, 1975 อ้างถึงใน แพรพรรณ พรหมพร้อม, 2552, pp. 15-26)

กลยุทธ์การเรียนภาษา (Language Learning Strategies) หมายถึง วิธีการ การกระทำเฉพาะอย่าง หรือเทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษา การใช้กลยุทธ์การเรียนที่ดีส่งผลให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนดีขึ้นด้วย (Oxford, 1990, pp. 14-49) ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์ในการเรียนและใช้กลยุทธ์นั้นๆ ในการเรียนอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ดังที่ Politzer & McGroarty (1985) พบว่า กลยุทธ์การเรียนภาษาเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และรู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนแบบต่างๆ ที่เหมาะสม กลยุทธ์การเรียนภาษามีการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาก กล่าวคือ Naiman et al (1978); Rubin (1981); Brown & Palinscar (1982); O'Malley et al. (1985) และ Oxford (1990) ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนภาษาออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนโดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนโดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องส่งเสริมและการควบคุมการเรียนด้วยตนเองของผู้เรียน ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

ทั้งนี้การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่ประสบผลสำเร็จสะท้อนมาจากการใช้กลยุทธ์การเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ดังงานวิจัยของ Price (1978) ระบุว่าหากนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยกลวิธีที่ตนชอบและถนัดแล้วย่อมส่งผลให้มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้มีผลวิจัยมากมายยืนยันถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลยุทธ์การเรียนที่ดีกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง (McGroarty & Oxford, 1990; Oxford & Nyikos, 1989; Phillip, 1991) อย่างไรก็ตามยังไม่มีข้อสรุปแน่ชัดว่าตัวแปร เช่น ความแตกต่างของผู้เรียน (เพศ การศึกษา คณะ และช่วงวัย เป็นต้น) มีนัยสำคัญกับการเลือกใช้กลยุทธ์เพื่อการเรียนภาษาหรือไม่ แต่อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษาหลากหลายสาขาวิชา มีแนวคิดที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเปรียบเทียบความแตกต่างการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ว่ามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ต่างกันหรือไม่ ซึ่งน่าจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในบริบทการศึกษานั้นๆ เข้าใจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาของตนและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนต่อไป และเพื่อให้ผู้เรียนเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย รวมถึงเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามในการวิจัย

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เป็นอย่างไร
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ระหว่างสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิเทศศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ระหว่างสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิเทศศาสตร์

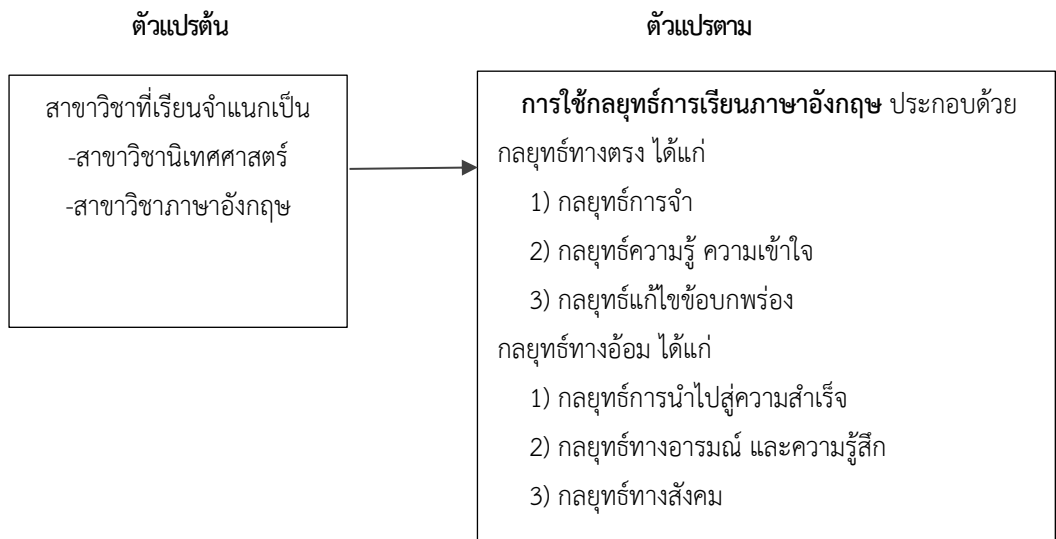
สมมติฐาน

นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยศึกษาการใช้กลยุทธ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และ

กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ (Brown & Palinscar, 1982; Naiman et al., 1978; O'Malley et al., 1985; Oxford, 1990; Rubin, 1981)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิวันท์ นิลพานิชย์ (2560) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จำนวน 75 คน เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยและผู้เรียนอื่นๆ ในประเทศอาเซียน ผลวิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านระดับปานกลาง ขณะที่ผู้เรียนจากประเทศอื่นๆ ในอาเซียนใช้ในระดับสูง และเสนอแนะผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนให้มากขึ้น กล่าวคือ ใช้กลยุทธ์ทางสังคมให้บ่อยครั้งขึ้น เพื่อจะได้พัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อรุณี อรุณเรือง, รพีพรรณ สุฐาปณกุล, และภาสวดี อุณวัฒนา (2560) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระหว่างสาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์

เพ็ญวรี วิจิตรเวชไพศาล, สุวิมล นภาพ่องกุล และลักณา ชัยศักดิ์เลิศ (2559) ได้ศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน พบว่า ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่น มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาใช้ทั้งกลยุทธ์ทางตรงและทางอ้อมในการเรียนทั้งสองภาษา กลยุทธ์ทางตรง เช่น สอบถามจากเพื่อน ผู้รู้เช่นอาจารย์และจากเจ้าของภาษา เป็นต้น ส่วนกลยุทธ์ทางอ้อม เช่น การฟังและการอ่านจากสื่อออนไลน์ กลยุทธ์ที่สัมพันธ์กับทางด้านอารมณ์ ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย กลยุทธ์ทางสังคมในด้านการร่วมมือกับผู้อื่นนั้นเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญ

ในการเรียนภาษา เช่น มีการร่วมมือกัน ปฏิบัติงานกับเพื่อน การนั่งเป็นกลุ่ม ช่วยกันหาความหมายหรือแม้แต่การถามเพื่อน

สมพร โกมารทัต (2559) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 200 คน พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง รวมทั้งพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) มากที่สุด

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2552) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่1 และชั้นปีที่ 2 พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ด้านการทบทวน และอันดับสองคือ กลยุทธ์ด้านอภิปราย ผลวิจัยยังพบว่า ความแตกต่างระหว่าง เพศ มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม การศึกษาระบุว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถสรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 1,554 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนที่ 2/2562 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน และนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ จำนวน 28 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 63 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็นสองตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จากข้อคำถามแบบกำหนดคำตอบให้เลือก
 - ตอนที่ 2 การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง	ระดับการใช้มากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับการใช้มาก
3 หมายถึง	ระดับการใช้ปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับการใช้น้อย
1 หมายถึง	ระดับการใช้ที่น้อยที่สุดหรือไม่เคยใช้เลย

สำหรับการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ใช้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ใช้มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ใช้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ใช้น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ใช้ที่น้อยที่สุด

และแต่ละข้อมีคำถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน 50 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 กลยุทธ์การจำ จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 6 กลยุทธ์ทางสังคม จำนวน 6 ข้อ

2.2 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาจาก ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนำมาช่วยในการกำหนดแบบสอบถามให้เหมาะสมกับนักศึกษา

2.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์และรูปแบบของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยจุดประสงค์หลักของแบบสอบถามคือ ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยปรับจาก Naiman et al (1978); O'Malley et al. (1985) และ Oxford (1990) ที่ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท 1) กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และ 2) กลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

2.2.3 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำผลการแสดงความคิดเห็นที่ได้มาวิเคราะห์ค่า IOC (Item Objective of Congruence Index) ผลการตรวจสอบพบว่า

ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC = 0.93 เนื่องจากข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนี IOC ≥ 0.50 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อคำถามไว้ทั้งหมด นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเป็นรายข้อผู้วิจัยจึงปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 กลุ่ม คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ สาขาวิชานิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม พ.ศ. 2563 โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

3.2 รวบรวมข้อมูลหลังจากได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสองกลุ่ม และนำมาวิเคราะห์ผลการศึกษา

3.3 นำคะแนนจากแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ สาขาวิชานิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มาคำนวณโดยใช้วิธีการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณ ความถี่ และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.3 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ สาขาวิชานิติศาสตร์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Independent Samples

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์จำแนกตามเพศ

(N = 63)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	23.80
หญิง	48	76.12
รวม	63	100

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา		
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	35	55.5
สาขาวิชานิติศาสตร์	28	44.44
รวม	35	100.0

จากตาราง 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 76.12 และเพศชาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และสาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

2. ผลการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ดังตาราง 2-5

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

(N=63)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1 กลยุทธ์การจำ	3.33	1.22	มาก
2 กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ	3.49	1.24	ปานกลาง
3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.34	1.32	ปานกลาง
4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.64	1.26	มาก
5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก	3.19	1.32	ปานกลาง
6 กลยุทธ์ทางสังคม	3.46	1.22	ปานกลาง
รวม	3.41	1.18	ปานกลาง

จากตาราง 2 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณากลยุทธ์เป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า อันดับแรกได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.49$) ส่วนกลยุทธ์อันดับสุดท้ายคือ กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก ($\bar{X} = 3.19$)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

(N = 35)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1 กลยุทธ์การจำ	3.17	1.15	ปานกลาง
2 กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ	3.48	0.94	ปานกลาง
3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.43	0.97	ปานกลาง
4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.70	1.02	มาก
5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก	3.01	1.36	ปานกลาง
6 กลยุทธ์ทางสังคม	3.30	1.14	ปานกลาง
รวม	3.35	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 3 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พบว่า มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า อันดับแรก ได้แก่กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}=3.70$) รองลงมา กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}=3.48$) อันดับสุดท้ายคือ กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก ($\bar{X}=3.01$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

(N = 28)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1 กลยุทธ์การจำ	3.49	1.22	ปานกลาง
2 กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ	3.50	1.24	มาก
3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.25	1.32	ปานกลาง
4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.58	1.26	มาก
5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก	3.36	1.32	ปานกลาง
6 กลยุทธ์ทางสังคม	3.61	1.22	มาก
รวม	3.47	1.26	ปานกลาง

จากตาราง 4 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.47) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า อันดับแรกได้แก่ กลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.61) รองลงมา กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.58) อันดับสุดท้ายคือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 3.25)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ		ระดับ	นิติศาสตร์		ระดับ
	N = 35			N = 28		
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1 กลยุทธ์การจำ	3.17	1.15	ปานกลาง	3.49	1.22	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ	3.48	0.94	ปานกลาง	3.50	1.24	มาก
3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.43	0.97	ปานกลาง	3.25	1.32	ปานกลาง
4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.70	1.02	มาก	3.58	1.26	มาก
5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก	3.01	1.36	ปานกลาง	3.36	1.32	ปานกลาง
6 กลยุทธ์ทางสังคม	3.30	1.14	ปานกลาง	3.61	1.22	มาก
รวม	3.35	1.10	ปานกลาง	3.47	1.26	ปานกลาง

จากตาราง 5 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์ พบว่า นักศึกษาทั้งสองสาขาใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 ด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษมีการใช้กลยุทธ์ส่วนใหญ่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.35) โดยมีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในระดับมากที่สุดเพียงหนึ่งกลยุทธ์ ($\bar{X}$ = 3.70)

นักศึกษานิติศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์ส่วนใหญ่ค่อนข้างหลากหลาย โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.47) โดยมีกลยุทธ์ที่ใช้มาก 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.61) กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.58) กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.50) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำแนกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิติศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน แสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้กลยุทธ์				t-test	p-values
	ภาษาอังกฤษ		นิเทศศาสตร์			
	N = 35		N = 28			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1 กลยุทธ์การจำ	3.17	1.15	3.49	1.22	-2.012	0.061
2. กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ	3.48	0.94	3.5	1.24	-.491	0.628
3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.43	0.97	3.25	1.32	1.066	0.312
4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.70	1.02	3.58	1.26	1.452	0.166
5 กลยุทธ์ทางอารมณ์ และความรู้สึก	3.01	1.36	3.36	1.32	-1.987	0.075
6 กลยุทธ์ทางสังคม	3.3	1.14	3.61	1.22	-2.174	0.055
รวม	3.35	1.10	3.47	1.26	-0.691	0.216

* $p > 0.05$

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ระหว่างสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ในภาพรวมพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน มีค่าสถิติ $t = -0.691$ และมีค่า $p = 0.216$ ซึ่งมากกว่า $p > 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละกลยุทธ์พบว่า ทุกด้านมีค่า $p > 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้านไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีประเด็นในการนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในภาพรวมมีการใช้กลยุทธ์ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แพรพวรรณ พริ้งพริ้ม (2552) พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นฤมล โคตรสมบัติ (2546) พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ โดยมีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมาก

ที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณี อรุณเรือง และคณะ (2560) พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์

เมื่อวิเคราะห์แยกตามสาขาวิชาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ดังนั้นกลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จอาจเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ผลักดันให้นักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาเอกที่ตนเองถนัดให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร โกมารทัต (2559) ซึ่งพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จในระดับมาก เมื่อรู้ว่ามีการใช้ภาษาผิดก็ให้นำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูดภาษาต่างประเทศ พยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอย่างชัดเจน และนึกถึงความก้าวหน้าในการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Santikarn (2014) พบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด นอกจากนี้ผลการวิจัยของ Iamla-ong (2014) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทั้งหมดในระดับปานกลางและใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด โดยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะผู้เรียนต้องการที่จะเก่งภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ส่วนนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ใช้กลยุทธ์ทางสังคมมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาขาวิชานิติศาสตร์เป็นสาขาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะสาขาวิชาในการใช้การมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมเป็นหลัก อาจเป็นเหตุผลในการเลือกใช้กลยุทธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามแนวคิดของ Oxford Rebecca (1990) สอดคล้องกับ มานัส รอดชื่อ (2559) ที่ระบุว่ากลยุทธ์ทางสังคมมีบทบาทสำคัญ การลงมือปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และมีโอกาสประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียน ดังนั้นถ้าเปรียบกลยุทธ์ทางสังคมเป็นการลงมือปฏิบัติ การฝึกพูดกับเจ้าของภาษา และการเข้าใจวัฒนธรรมจากการสื่อสารโดยตรงกับชาวต่างชาติ จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเลือกใช้มาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ วิจารณ์ พานิช (2555) ที่ว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด คือ การลงมือปฏิบัติ เพราะการลงมือปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และได้มีโอกาสประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมา นอกจากนี้งานวิจัยของ เพ็ญวรี วิจิตรเวชไพศาล และคณะ (2559) ยังระบุความสำคัญของกลยุทธ์ทางสังคมในด้านการร่วมมือกับผู้อื่นนั้นเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญในการเรียนภาษา เช่นมีการร่วมมือกันปฏิบัติงานกับเพื่อนช่วยกันหาความหมาย หรือแม้แต่การถามเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิวนนท์ นิลพานิชย์ (2560) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ได้เสนอแนะให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนให้มากขึ้น กล่าวคือ ใช้กลยุทธ์ทางสังคมให้บ่อยครั้งขึ้น เพื่อจะได้พัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีระหว่างสาขาวิชาภาษาอังกฤษกับสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า นักศึกษาทั้งสอง

สาขาวิชาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร โกมารทัต (2559) พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาจีน และ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ เพ็ญวรี วิจิตรเวชไพศาล และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้อะหว่างนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น พบว่า มีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเนื่องจากไม่ว่า จะเรียนสาขาอะไรก็ตาม การเรียนให้ประสบความสำเร็จอาจต้องใช้กลยุทธ์การเรียนที่จำเป็นทุกกลยุทธ์แต่ต้องรู้จัก หาวิธีเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนในแต่ละขั้นตอน

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า งานวิจัยของ อรุณี อรุณเรือง และคณะ (2560) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระหว่างสาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า มีความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำแนกตามสาขาวิชา เช่นเดียวกับ นิศากร ประคองชาติ (2555) ที่พบว่า ตัวแปรด้านสาขาวิชา ที่ศึกษาอยู่ หลักสูตรการเรียน และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยรัฐในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรศึกษากลยุทธ์ที่นักศึกษาตนเองใช้มากหรือน้อยที่สุด และนำไปใช้เพื่อพัฒนา การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษา

2. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้กับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ผลการเรียนรู้ เพศ ชั้นปีของนักศึกษาที่อาจจะมีผลต่อการใช้กลยุทธ์ การเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีอาจจะมีกลยุทธ์การเรียนที่แตกต่างกันได้ เพื่อสามารถนำมาผล มาปรับใช้ให้เหมาะกับกลุ่มผู้เรียน หรือสามารถจัดรายวิชาให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนต่อไป

2. ควรมีการใช้เครื่องมือวิจัยที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น การสัมภาษณ์กลุ่ม การสังเกต การบันทึก เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่เที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

3. ควรเพิ่มขนาดประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่ขึ้นโดยการประสานงานกับหลักสูตรอื่นๆ ในการเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2552). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2. *BU Academic Review*, 8(2), 15-26.
- เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล, ลัคนา ชัยศักดิ์เลิศ, และสุวิมล นภาพ่องกุล. (2559) ความแตกต่างของกลยุทธ์
การเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยราชชมงคลกรุงเทพ* 10(2), 93-106.
- มานัส รอดชื่อ. (2559) **สอนให้น้อยเรียนรู้ให้มาก (TLLM) โดยใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ Project Based
Learning (PBL)**. สืบค้น ตุลาคม 23, 2021 จาก
http://apr.nsr.u.ac.th/Act_learn/mylife/10062014104139_3.pdf
- นฤมล โคตรสมบัติ (2546) **การศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
- วิจารณ์ พานิช (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์
- ศิวินท์ นิลพานิชย์. (2560). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1. **วารสาร
วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 7(2), 1-12.
- สมพร โกมารทัต. (2559). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในกรุงเทพฯและปริมณฑล. **รายงานผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**. (หน้า 1-97)
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- อรุณี อรุณเรือง, รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล, และภาวิณี อุ๋นวัฒนา. (2560) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 ระหว่างสาขาวิชาการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล. **การประชุม
วิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 (9 th RMUTNC) และการประชุมวิชาการ
นานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 8 (8 th RMUTIC)**. 8 สิงหาคม 2560,
(หน้า 37-45) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- Brown, A. L., & Palincsar, A. S. (1982). Inducing strategies learning from texts by means of informed,
self-control training. *Topics in Learning and Learning Disabilities*, 2(1), 1-17.
- lamla-ong, H. (2014). Language learning problems and language learning strategies of MFU
students. *MFU Connation: Journal of Humanities and Social Sciences*, 3(1), 54-86.
- Kunasaraphan, K. (2015). English learning strategy and proficiency level of the first year students.
PROCEDIA SOCIAL AND BEHAVIORAL SCIENCES, 197, 1853-1858.

- McGroarty, M., & Oxford, R. (1990). Language Learning Strategies: An introduction and Two related studies. In Padilla, A.M. et al. (Eds.). **Foreign Language Education: Issues and Strategies**, (56-74). CA: SAGE Publications.
- Naiman, N., Frohlich, M., Stern, H.H, &Todesco, A. (1978) **The good language learner: Research in Education Series 7**. Toronto, Ontario: Institute for Studies in Education
- O' Malley, J.M. (1985). Learning Strategy Applications with Students of English as a Second language. **TESOL Quarterly**, **19(13)**, 557-584.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). **Learning strategies in second language acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L (1990). **Language learning strategies: What every teacher should know**. New York: Newbury House.
- Oxford, R. L. & Nyikos, M. (1989). Variables affecting choice of language learning Strategies by university students. **Modern Language Journal**, **73(3)**, 291-300.
- Phillips, V. (1991). A look at learner strategy use and ESL proficiency. **CATESOL Journal**, **November**, 57-67.
- Politzer, R. L., & McGroarty, M. (1985). An exploratory study of learning behaviors and their relationship to gains in linguistic and communicative competence. **Tesol Quarterly**, **19(1)**, 103-123.
- Price, G. (1978). **Research on learning style with suggestion for teacher experimentation**. **Englewood cliffs**. New Jersey: Prentice Hall.
- Rubin, J. (1981). Study of Cognitive Processes in Second Language Learning. **Applied Linguistics**, **11**, 117-123.
- Santikarn. B. (2014) The Use of Language Learning Strategies: A Case Study of Undergraduate Students in a Private University. **Journal of Language and Communication**, **19 (21)**, 55-72.